

Kilpailuviraston suuntaviivat

PRIORISOINNISTA KILPAILUN- RAJOITUSTEN KÄSITTELYSSÄ

Kilpailuviraston suuntaviivat
priorisoinnista kilpailunrajoitusten käsittelyssä
– käytännön arviointiperiaatteet ja menettely

Kilpailuvirasto julkaisi lokakuussa 2011 uuteen kilpailulakiin (948/2011) liittyen neljät uudet suuntaviivat lain soveltamisesta. Suuntaviivat koskevat yrityskauppavalvontaa (1/2011), sakkovapautus- eli leniency-menettelyä (2/2011), seuraamusmaksun määrän arviointia (3/2011) ja priorisointia kilpailunrajoitusasioiden käsittelyssä (4/2011).

Suuntaviivat löytyvät myös tablettitietokoneille optimoituina pdf-tiedostoina osoitteesta www.kilpailuvirasto.fi kohdasta Lainsäädäntö ja ohjeet. Tiedoston voi siirtää tablettiin esimerkiksi lähettämällä sen itselleen sähköpostitse ja avaamalla sen tabletin pdf-lukuohjelmalla. Tekstiin sinisellä merkityt sanat ovat sähköisessä versiossa linkejä.

Yrityskauppavalvontaan ja sakkovapautukseen liittyvät suuntaviivat julkaistaan myös painettuina. Julkaisutilaukset: tiedotus@kilpailuvirasto.fi

Kaikista suuntaviivoista julkaistaan sähköisessä muodossa myös ruotsinkieliset versiot, ja ainakin yrityskauppavalvonta- ja sakkovapautussuuntaviivoista myös englanninkieliset versiot. Käännökset julkaistaan niiden valmistuttua viraston verkkosivujen ruotsin- ja englanninkielisillä sivuilla.

Ulkoasu	Harri Heikkilä
Taitto	Antti Hovila
ISSN / ISSN-L	1795-1143

Sisällys

1 Johdanto	6
2 Kilpailulain tavoitteista	6
3 Asioiden tärkeysjärjestys ja tutkimatta jättäminen	8
4 Kilpailunrajoitusasioiden vaikuttavuusluokituksen periaatteet Kilpailuvirastossa	12
5 Tutkimatta jättäminen ja pitkään vireillä olleet tapaukset	13
6 Viraston sisäinen menettely tärkeysjärjestyksen määrittelyssä ja tutkimatta jättämisessä	13
7 Käsittelyn ja selvittämisen aikarajat	14

1 Johdanto

Kilpailuviraston tehtävistä säädetään kilpailulaissa (948/2011) sekä lisäksi Kilpailuvirastosta annetussa laissa (711/1988) ja asetuksessa (66/1993). Tämä asiakirja koskee vain kilpailunrajoitusten tutkimista, eikä tässä käsitellä esimerkiksi yrityskauppa- ja valvontaa, josta on annettu omat ohjeensa.

Tässä asiakirjassa kuvataan Kilpailuvirastossa sovellettavia käytäntöjä avoimuuden lisäämiseksi kilpailunrajoitusten selvitysmenettelyssä. Asiakirja ei ole oikeudellisesti sitova.

Kilpailulain ohella virasto soveltaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 101 ja 102 artikloja. Niitä sovelletaan kilpailunrajoitukseen, joka vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kilpailulain kilpailunrajoituskiekkot ovat yhdenmukaiset SEUT 101 ja 102 artiklojen kanssa, joten valinnalla näiden normistojen välillä ei ole käytännössä vaikutusta kielletyn ja sallitun toiminnan rajanvetoon. Viraston sisäisiin menettelyihin lainvalinnalla on kuitenkin vaikutusta. Kilpailuviraston tulee esimerkiksi neuvoston asetuksen (EY) 1/2003 mukaisesti tiedottaa komissiolle kuukausi ennen päätöksen antamista aikomuksestaan soveltaa SEUT 101 tai 102 artiklaa. Tällä varmistetaan SEUT:n kilpailusääntöjen yhdenmukainen soveltaminen unionissa.¹

Kilpailulain 5 §:n (sopimukselliset kilpailunrajoitukset) tunnusmerkistöön kuuluu ns. merkittävyyskriteeri. Sen soveltamista ei käsitellä tässä. Virasto noudattaa 5 §:n merkittävyyskriteerin soveltamisessa komission de minimis –tiedonannon (EYVL 2001/C 368/07) periaatteita.

2 Kilpailulain tavoitteista

Kilpailulain tarkoituksena on terveen ja toimivan taloudellisen kilpailun turvaaminen vahingollisilta kilpailunrajoituksilta. Lakia sovellettaessa on erityisesti otettava huomioon markkinoiden toimintaedellytysten ja elinkeinonharjoittamisen vapauden suojaaminen niin, että myös asiakkaat ja kuluttajat hyötyvät kilpailusta (kilpailulaki 1 §).

Kilpailuviraston toimimisvelvoitteista säädetään muun muassa lain 31 §:ssä: ”Kilpailuvirasto selvittää kilpailunrajoituksia ja niiden vaikutuksia. Kilpailuvirasto ryhtyy toimenpiteisiin kilpailunrajoituksen tai sen vahingollisten vaikutusten poistamiseksi, jos se katsoo elinkeinonharjoittajan tai elinkeinonharjoittajien yhteenliittymän rajoittavan kilpailua 5 tai 7 §:ssä taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen

¹ Tarkempia tietoja yhteisön kilpailusäännöistä, niiden soveltamisessa noudatettavasta menettelystä sekä komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten yhteistyöstä (ECN-verkosto) on saatavissa komission [kotisivuilta](#).

101 tai 102 artiklassa tarkoitetulla tavalla ja toimenpiteisiin ryhtyminen on tarpeen terveen ja toimivan kilpailun turvaamiseksi markkinoilla”.

Kilpailulain tarkoitus sekä Kilpailuviraston oikeus ja velvollisuus puuttua rajoitukseen kytkeytyvät toisiinsa – virasto käyttää kilpailulain mukaisia valtuuksiaan vain lain 1 §:ssä mainitussa tarkoituksessa ja ottaen huomioon SEUT 101 ja 102 artiklojen soveltamiseen liittyvät velvoitteet.

Lain tarkoitusta selvennetään lakiesityksen perusteluissa ([HE88/2010](#)): ”Lain säännöksiä tulkittaessa on otettava huomioon ensisijaisesti markkinaprosessin toimivuuden ja talouden tehokkuuden näkökulma. Kilpailulain kannalta elinkeinonharjoittamisen vapauden suojaaminen taas tarkoittaa sellaisten olosuhteiden luomista ja ylläpitämistä, joissa elinkeinotoiminnalla on tasapuoliset toimintaedellytykset ja luottamus siihen, että etevämmyydellä voidaan menestyä. Lain tarkoitus ei sen sijaan ole tarjota oikeussuojakeinoja yksittäisten sopimusriitojen ratkaisuun tai suojata elinkeinonharjoittajaa kilpailijan tai kauppakumppanin kohtuuttomilta tai mielivaltaisilta menettelytavoilta, ellei kysymys samalla ole menettelystä, jonka tutkiminen on tarpeen terveen ja toimivan kilpailun turvaamiseksi markkinoilla”.

Taloudellisessa kilpailussa on kyse markkinamekanismin jatkuvas-
ta toiminnasta, joka palkitsee ne yritykset, jotka kykenevät tuottamaan hintansa, laatunsa, saatavuutensa tai muiden ominaisuuksiensa puolesta asiakkaiden ja kuluttajien ostopäätöksissään arvostamia tavaroita tai palveluja. Voimakkaan tosiasiallisen tai potentiaalisen kilpailun markkinoilla tuotetut hyödykkeet vastaavat parhaalla mahdollisella tavalla asiakkaiden ja kuluttajien tarpeita. Samalla yhteiskunnalle aiheutuu mahdollisimman vähän kustannuksia kansantalouden resurssien ohjaamiseksi tehokkaaseen käyttöön.

Kilpailun seurauksena yrityksille syntyy kannusteita innovointiin ja liiketoiminnan kehittämiseen. Kilpailu johtaa parempiin tuotteisiin ja tuotantoprosesseihin, mutta samalla myös toimintansa tehostamista laiminlyövien ja tehostamiseen kykenemättömien yritysten karsiutumiseen markkinoilta. Tämä kehitys pitää yllä talouden uudistumista ja voimavarojen siirtymistä mahdollisimman tuottavaan käyttöön, mikä puolestaan lisää vaurautta yhteiskunnassa.

Kilpailulain valvonnassa on kyse edellä kuvatun prosessin suojaamisesta yritysten välisiltä kilpailunrajoituksilta sekä määräävän aseman väärinkäytöltä.

Markkinaprosessiin kuuluu oleellisena myös elinkeinonharjoittamisen vapauden periaate. Sitä suojataan kilpailulain keinoin vain sellai-

sisä tapauksissa, joissa kilpailijan tai kauppakumppanin menettelyllä on samalla selkeitä kielteisiä, tuntevia vaikutuksia markkinan toimintaan (eli kuten sanonta kuuluu: kilpailusäännöt suojaavat kilpailua, eivät kilpailijoita).

Kohtuuttomien sopimusehtojen käyttäminen ei kuulu toimiville markkinoille, mutta kilpailulaki ei ole välttämättä oikea väline kohtuuttomuuden oikaisemisessa. Suojaa kohtuuttomia ehtoja vastaan voidaan hakea myös esimerkiksi oikeustoimilain (228/29) ja elinkeinonharjoittajien välisten sopimusehtojen sääntelystä annetun lain (1062/93) perusteella. Totuudenvastaisten tai harhaanjohtavien tietojen antamisesta omasta toiminnasta tai kilpailijasta ja sen tuotteista säädetään sopimattomasta menettelystä elinkeinotoiminnassa annetussa laissa (1061/78). Kilpailulaki ei yleensä tarjoa oikeussuojakeinoja tällaisten menettelyjen korjaamiseen.

3 Asioiden tärkeysjärjestys ja tutkimatta jättäminen

Kilpailulain 32 §:ssä on säännös, joka täsmentää Kilpailuviraston velvoitetta suunnata toimintansa lain 1 §:ssä ilmaistuun tavoitteeseen.

”Kilpailuvirasto asettaa tehtävänsä tärkeysjärjestykseen.

Kilpailuvirasto jättää asian tutkimatta, jos:

1. *ei voida pitää todennäköisenä, että kyseessä on 5 tai 7 §:ssä taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 tai 102 artiklassa tarkoitettu kielletty kilpailunrajoitus;*
2. *kilpailua kyseisillä markkinoilla voidaan epäilystä kilpailunrajoituksesta huolimatta pitää kokonaisuudessaan toimivana; tai*
3. *asiaa koskeva toimenpidepyyntö on ilmeisen perusteeton.*

Päätös tutkimatta jättämisestä on tehtävä viipymättä.”

Päätökseen, jolla asia on jätetty tutkimatta, voidaan hakea muutosta markkinaoikeudelta. Muutoksenhausta säädetään kilpailulain 44 §:ssä.

Asioiden tärkeysjärjestys määräytyy niiden merkittävyyden perusteella ja asia jätetään tutkimatta, jos sen tutkiminen ei ole tarpeen lain tavoitteiden eli terveen ja toimivan taloudellisen kilpailun turvaamiseksi (HE 88/2010).

Tärkeysjärjestykseen asettamisen merkitys on siinä, että Kilpailuviraston on suunnattava voimavaransa kilpailun toimivuuden, kansantalouden ja yleisen edun kannalta merkittäviin kilpailunrajoituksiin sekä kaikkein vakavimpiin kilpailunrajoituksiin (HE 88/2010).

Voimavarojen suuntaaminen merkittäviin asioihin toteutuu yhtäältä viraston strategian ja tulossuunnittelun kautta, joissa määritellään viraston painopistealueet ja joihin pääosa resursseista kohdistetaan. Toisaalta voimavaroja kohdistetaan mahdollisimman vähän asioihin, joilla ei ole merkitystä tai joiden merkitys on vähäinen kilpailun turvaamisessa. Tätä tavoitetta toteutetaan asioiden tärkeysjärjestyksen ja tutkimatta jättämisen avulla.²

Tärkeysjärjestys ei tarkoita sitä, että virasto jättäisi oletettavasti merkittävän ja oletettavasti kilpailunrajoituskieltojen tunnusmerkistön mukaisen asian kokonaan käsittelemättä, mutta asian selvittäminen voi siirtyä, jos viraston käsiteltävänä on merkittävämpiä asioita.

Tärkeysjärjestykseen asettaminen tai asian jättäminen tutkimatta jäljempänä käsiteltävän 32 §:n 2 momentin perusteella liittyy vain kilpailuvirastomenettelyyn.

Säännöksen soveltaminen yksittäistapaukseen ei merkitse rajoituksen hyväksyttävyyttä tai esimerkiksi mahdollisen vahingonkorvausoikeuden menettämistä.

Tutkimatta jättäminen kilpailulain perusteluissa

Tutkimatta jättämistä koskevan 32 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan Kilpailuvirasto jättää asian tutkimatta, jos kiellon rikkomista ei voida pitää todennäköisenä. Asia voidaan jättää tutkimatta esimerkiksi, jos Kilpailuviraston selvityksen perusteella voidaan kohtuudella olettaa, että menettely ei kuulu kilpailulain tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kilpailusääntöjen soveltamisalaan (HE 88/2010).

Kilpailuvirasto voi myös jättää asian tutkimatta, jos kilpailua kyseisillä markkinoilla voidaan epäilyllä kilpailunrajoituksesta huolimatta pitää kokonaisuudessaan toimivana. Säännös vastaa sanamuodoltaan pääosin aikaisemman lain 12 §:n 1 momenttia. Asia voidaan jättää tutkimatta esimerkiksi silloin, jos Kilpailuvirasto on jo aiemmin selvittänyt kilpailuolosuhteita kyseisillä markkinoilla (HE 88/2010) ja näiden selvitysten perusteella voidaan tehdä arvioita mahdollisen rajoituksen merkityksestä kilpailulle.

Virasto voi säännöksen 3 kohdan perusteella tehdä päätöksen tutkimatta jättämisestä, jos asiaa koskeva toimenpidepyyntö on ilmeisen perusteeton. Toimenpidepyyntö on ilmeisen perusteeton esimerkiksi silloin, jos toimenpidepyynnön kohteena oleva asia ei kuulu Kilpailuviraston toimivaltaan tai kilpailulainsäädännön alaan tai jos toimen-

² Viraston julkiset suunnittelu- ja raportointiasiakirjat ovat saatavilla Valtion raportointipalvelu [Netrasta](#).

pidepyynnössä esitetyt seikat eivät selvästi liity kilpailun turvaamiseen (HE 88/2010).

Tutkimatta jättäminen käytännössä 32 §:n perusteella

Priorisointi on monitahoinen asiakokonaisuus. Kilpailuviraston harkitessa toimenpidepyynnön käsittelyä ja asian selvittämistä tarkasteltavaksi voi tulla useita, osin päällekkäisiä näkökulmia: kilpailusääntöjen perimmäinen tarkoitus (mitä vaikutuksia kilpailunrajoituksella ja siihen puuttumisella on kilpailun turvaamiseen), hallintolain selvittämismallisuutta ja asianosaisasemaa koskevat asiat (asianosaisen itsensä selvittämismallisuus ja oikeus saada asiaratkaisu), kilpailunrajoituskiltojen tunnusmerkistö (esimerkiksi kilpailun merkittävä rajoittuminen kiellon soveltamisedellytyksenä) sekä vielä hyvän hallinnon vaatimukset (esimerkiksi oikeus saada asia viranomaisen käsiteltäväksi ja hallinnon tasapuolisuusvaatimus).

Kilpailulain 32 §:n 2 momentin (tutkimatta jättäminen) soveltamisessa Kilpailuvirasto voi ottaa huomioon esimerkiksi seuraavia näkökohtia, jotka soveltuvin osin voivat olla merkityksellisiä myös säännöksen 1 momentin (tärkeysjärjestykseen asettaminen) soveltamisessa:

- Voidaanko käytettävissä olevan selvityksen perusteella, ottaen huomioon asian todennäköinen luonne ja merkittävyys, kohtuudella olettaa, ettei kysymys ole kielletystä kilpailunrajoituksesta?
- Syntykö rajoituksen poistamisesta hyötyä kilpailun turvaamisen muodossa?
- Muodostaako sääntely kilpailunrajoitukselle sellaisen alustan tai markkinoille sellaisen rakenteen, ettei puuttumisella saavuteta pidempiaikaista hyötyä?
- Poistaako menettelyyn puuttuminen kilpailuongelman?
- Liittykö asiaan tulkintaratkaisun tarve, vaikka rajoituksen välitön taloudellinen vaikutus näyttäisi vähäiseltä?
- Liittykö käyttäytymiseen rangaistuksellisia tavoitteita?
- Onko toinen viranomainen, esimerkiksi sääntelyviranomainen, parempi vaihtoehto ongelman korjaamiseksi?
- Onko markkina sellaisessa muutosvaiheessa, ettei puuttuminen tuota tarkoituksenmukaista tulosta?
- Osoittavatko viraston aikaisemmin tekemät selvitykset, ettei ongelmaan puuttuminen ole kilpailun turvaamiseksi tarpeen?

- Onko rajoitus päättynyt ja miten pitkäaikainen tai merkittävä sen vaikutus on?
- Onko rajoituksen toteuttaja alalle tulija, uusi haastaja vai markkina-aseman puolustaja?
- Voidaanko vähäisen rajoituksen soveltaminen lopettaa todennettavalla tavalla ilman yksityiskohtaista selvitystä?
- Onko kyse kilpailun merkittävän rajoittamisen sijasta asianosaisten välisestä riita-asiasta, jossa kilpailunrajoituskiekkon rikkominen voidaan tutkia siviilioikeudellisessa menettelyssä. (esim. oikeustoimilain kohtuullistamismenettely tai kilpailulain tehottomuus- ja vahingonkorvaussäännökset)?
- Onko toimenpidepyynnön tekijä esittänyt vaatimustensa perusteista hallintolain 31 §:n 2 momentin mukaisen selvityksen?

Keskeiset kysymykset priorisoinnissa ovat:

- Miten suurta haittaa kilpailunrajoitus todennäköisesti aiheuttaa asiakkaille, kuluttajille ja yhteiskunnalle?
- Millainen Kilpailuviraston oma selvittämisvelvollisuus on hallintolain perusteella ja miten asian luonne vaikuttaa viraston selvittämisvelvollisuuteen?
- Millaista näyttöä ja väitteitä toimenpidepyynnön tekijä on esittänyt rajoituksesta ja sen vaikutuksista?
- Voiko virasto tässä kehikossa sille kilpailulain 32 §:n perusteella kuuluvan harkintavallan rajoissa ja perustellen ratkaisunsa hallintolain 7 luvun mukaisesti, todeta, että asia jätetään tutkimatta?

Asioiden tärkeysjärjestyksen ja tutkimatta jättämisen arviointiperiaatteita voidaan valaista myös asioiden vaikuttavuusluokituksella, jota virasto soveltaa toiminnan suuntaamisessa merkittäviin kilpailunrajoituksiin.

4 Kilpailunrajoitusasioiden vaikuttavuusluokituksen periaatteet Kilpailuvirastossa

Toimenpidepyynnöissä, ja myös oma-aloitteisten asioiden valinnassa Kilpailuvirasto keskittyy vaikuttavuusluokan 1 ja 2 asioihin. Vaikuttavuusluokan 3 asioissa virasto ei pääsääntöisesti tee yksityiskohtaisia selvityksiä.

Kaaviossa käytetty ilmaisu ”alaston kilpailunrajoitus” tarkoittaa rajoitusta, jolla ei ole muuta tarkoitusta eikä vaikutusta kuin kilpailun rajoittaminen. Rajoitus ei siis tuota kilpailunrajoittamisen vastapainoksi mitään hyötyjä.

Ilmaisuun ”periaatteellinen merkittävyys” liittyy ajallista ulottuvuutta sekä rajoituksen välittömien vaikutusten ohella välilliset vaikutukset. Jatkuessaan tai levitessään markkinoille käsittelyhetkellä vähäinen rajoitus voi muuttua vaikuttavuudeltaan merkittäväksi. Toisaalta vähäiseen rajoitukseen puuttuminen saattaa myös merkitä välillisinä vaikutuksina sellaista markkinan pullonkaulan avaamista, jolla on oleellinen vaikutus alan suorituskykyyn.

5 Tutkimatta jättäminen ja pitkään vireillä olleet tapaukset

Kilpailulain 32 §:ää voidaan soveltaa poikkeuksellisesti myös pidempään käsittelyssä olleissa asioissa. Säännöksen perustelujen mukaan esimerkiksi kilpailuolosuhteiden muutos voi johtaa asian tutkimatta jättämiseen, vaikka se olisi ollut pidempään käsittelyssä. Säännöksen 3 momentti kuitenkin edellyttää, että tutkimatta jättäminen tehdään viipymättä, joten 32 §:ää käytetään pääsääntöisesti suhteellisen selkeiden tapausten käsittelystä poistamiseen ennen yksityiskohtaisia selvityksiä.

Jos pidempään käsittelyssä olleessa asiassa ei ole näyttöä kielletystä rajoituksesta tai rajoitukseen puuttumisella ei ole merkitystä kilpailun turvaamisessa, Kilpailuvirasto poistaa asian käsittelystä lain 31 §:n perusteella.

Poistaessaan asian käsittelystä lain 31 §:n perusteella Kilpailuvirasto käyttää usein ilmaisua, ettei selvityksissä ole saatu riittävää näyttöä kilpailunrajoituksesta, minkä vuoksi asia poistetaan käsittelystä. Virasto ei käytä ilmaisuja, joissa menettely todettaisiin sallituksi tai kilpailulain mukaiseksi. Tämä johtuu poikkeuslupamenettelyn kumoamisesta vuoden 2004 lakiuudistuksessa sekä neuvoston asetuksen 1/2003 jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten toimivaltaa koskevasta 5 artiklasta, joka antaa kansalliselle viranomaiselle mahdollisuuden vain todeta, ettei käytettävissä olevien tietojen perusteella ole ”syytä toteuttaa toimenpiteitä”.

6 Viraston sisäinen menettely tärkeysjärjestyksen määrittelyssä ja tutkimatta jättämisessä

Kilpailunrajoitusasioiden alustava vaikuttavuusluokan ja tärkeysjärjestyksen määrittely sekä päätös asian tutkimatta jättämisestä perustuvat niin sanotussa esiselvityksessä (esiselvitys voi vaihdella kilpailunrajoitustyyppin ja rajoituksen vakavuuden mukaan) hankittuihin tietoihin. Esiselvitykseen voi kuulua esimerkiksi seuraavia elementtejä:

- Toimenpidepyynnön tekijän kanssa käytävät keskustelut sekä neuvonta ja ohjeistus
- Keskeisten kilpailuoikeudellisten kysymysten alustava tunnistaminen
- Toimenpidepyynnön tekijän asianosaisaseman ja vaatimusten yksilöinti
- Lisätietojen hankinta toimenpidepyynnön tekijältä
- Pääsääntöisesti julkisen lähdeaineiston hyödyntäminen rajoituksen luonteen ja merkittävyyden arvioimiseksi

- Tarvittaessa, jos se on tehtävissä tutkimuksia vaarantamatta, lisätietojen hankinta muilta asianosaisilta ml. rajoituksen toteuttaja
- Kilpailuviraston ja aluehallintovirastojen selvitysyhteistyön mahdollisuuksien arviointi.

Esiselvityksen tulosten perusteella asiaa käsittelevässä viraston yksikössä tehdään päätös asian poistamisesta käsittelystä. Periaatteellisissa kysymyksissä sekä vaikuttavuusluokan 1 ja 2 asioissa asia käsitellään viraston niin sanotussa suppeassa johtoryhmässä, joka antaa linjaukset käsittelyn jatkamiselle.

7 Käsittelyn ja selvittämisen aikarajat

Kilpailuvirasto pyrkii noudattamaan seuraavia määräaikoja asioiden käsittelyssä:

1 kuukauden kuluessa

- Vastataan tiedusteluihin, ilmoituksiin ja muihin ns. kansalaisaloitteisiin.
- Toimenpidepyynnön tekijälle ilmoitetaan asian käsittelijä, ellei asiaa käsittelevä ole päätetty tätä aikaisemmin.
- Poistetaan käsittelystä selkeät tutkimatta jätettävät (32 §) asiat.

4 kuukauden kuluessa toimenpidepyynnön saapumisesta

- Tehdään esiselvitys, jonka tuloksena saadaan yleiskuva kilpailuongelman luonteesta ja vakavuudesta.
- Tutkivassa ryhmässä määritellään alustavasti vaikuttavuusluokka.

6 kuukauden kuluessa toimenpidepyynnön saapumisesta tai oma-aloitteisen selvityksen käynnistämisestä

- Poistetaan käsittelystä vaikuttavuusluokan 3 asiat.
- Vaikuttavuusluokan 1 ja 2 asiat käsitellään viraston johtoryhmän suppeassa kokoonpanossa ja tehdään tarvittavat linjaratkaisut.
- Vaikuttavuusluokan 1 ja 2 asioista tehdään alustava selvityssuunnitelma ja määritellään tavoiteajat nähtävissä oleville tuleville selvittämisvaiheille.
- Ilmoitetaan asianosaisille yksityiskohtaisen käsittelyn aloittamisesta, jos se voidaan tehdä tutkimuksia vaarantamatta.

Kilpailulain 32 §:n mukaan päätös asian tutkimatta jättämisestä on tehtävä viipymättä. Selvät tutkimatta jätettävät asiat sekä muut vaikuttavuusluokan 3 asiat pyritään käsittelemään keskimäärin 30 päivässä, mutta viimeistään kuuden kuukauden esiselvitysjakson aikana.